

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10337 af 31/08/2010 (Gældende)

**Ankestyrelsens principafgørelse 159-10 om mellemkommunal refusion -
boformer - overgangsperiode - varierende behov - socialpædagogisk støtte
- aktivitetstilbud**

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3800058-09

Ankestyrelsens principafgørelse 159-10 om mellemkommunal refusion - boformer - overgangsperiode - varierende behov - socialpædagogisk støtte - aktivitetstilbud

Resume:

Tilflytningskommunen havde ikke ret til refusion for udgifter til en borger, der efter ophold i en § 108 institution flyttede i eget hjem. I en overgangsperiode med refusion blev der ydet 25 timers bostøtte ugentlig. Hjælpen blev derefter nedsat til 12½ og så til 11 timer ugentlig. Der var tilknyttet samværs- og aktivitetstilbud og adgang til psykoseteam, men behovet herfor var af meget skiftende omfang.

Hjælpen var ikke af et sådant omfang, at flytningen til ny selvstændig bolig trådte i stedet for eller kunne sidestilles med ophold i en boform. Der blev lagt vægt på, at der ikke var tale om så omfattende hjælpeforanstaltninger ved tilknyttet personale, som normalt karakteriserer et botilbud og at behov for hjælp udover det faste niveau var af meget skiftende omfang.

Love:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 1203 af 10. december 2009 - § 9, stk. 1 og § 9c, stk. 2

Afgørelse:

Afgørelse i sag om refusion af udgifter vedrørende NN

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i NNs sag om hvilken betydning omfang af og vekslende behov for hjælp har for kravene til at en bolig, boformer træder i stedet for eller sidestilles med boformer m.v. i Retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, nr. 1-4

Resultatet er

- A kommune er efter 30. september 2008 ikke berettiget til refusion af udgifter vedrørende NN.

Vi er således kommet til samme resultat som Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen X.

Begrundelsen for afgørelsen

En opholdskommune har ret til refusion, hvis en tidligere kommune eller anden offentlig myndighed medvirker til, at personen får ophold i en bolig eller boform, der træder i stedet for eller kan sidestilles med boformer mv. til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne efter servicelovens §§ 107-10.

Vi finder ikke, at NN flyttet til en bolig, som træder i stedet for og kan sidestilles med en boform til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Vi har lagt vægt på, at NN efter i en årrække at have haft ophold i en § 108-institution er flyttet til en selvstændig bolig, hvor hun i en overgangsperiode modtog 25 timers bostøtte ugentlig.

Vi vurderer, at der herefter ikke er ydet støtte- og hjælpeforanstaltninger i form af praktisk hjælp og støtte og særlige plejeforanstaltninger ved tilknyttet personale af en art og i en sådan størrelsesorden, som normalt karakteriserer et botilbud eller en boform.

Vi har herved lagt til grund, at A kommune har bevilget socialpædagogisk støtte i 12 ½ timer ugentlig, hvilket 1. januar 2009 er nedsat til 11 timer ugentlig. Vi finder, at der ikke er tale om så omfattende hjælpeforanstaltninger, at boligen kan sidestilles med et botilbud efter serviceloven.

Vi vurderer, at det forhold, at der udover 11 timers bostøtte ugentlig er tilknyttet samværs- og aktivitetstilbud ikke fører til, at NNs situation kan sidestilles med ophold i botilbud efter Serviceloven.

Vi har herved også lagt vægt på, at NN tilknytning til psykoseteam og behov for hjælp udover det faste niveau er af meget skiftende omfang.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå da Det Sociale Nævn traf afgørelse i sagen
- Nævnets afgørelse af 2. september 2009
- Klagen til Ankestyrelsen ved A kommune af 30. september 2009.
- Nævnets genvurdering

Sagen vedrører spørgsmålet om B kommune fortsat skal yde refusion til A vedrørende NN, som har været anbragt på institution i § 108 tilbud siden januar 1996. NN er pr. 1. januar 2008 flyttet i egen bolig. I en overgangsperiode blev ydet 25 ugentlige støttetimer, derefter pr. 1. oktober 2008 12½ og fra 1. januar 2009 11 støttetimer.

B kommune meddelte 11. maj 2009 A kommune, at refusion for NN ophørte 30. september 2008 med henvisning til, at NN ikke længere havde ophold i en boform men bor i egen bolig og der ydes 12½ times ugentlig støtte fra 1. oktober 2008 til 31. december 2008. Fra 1. januar 2009 ydes 11 timers ugentlig bostøtte timer.

A henviste overfor nævnet til, at der udover fast hjælp er aktivitetstilbud og mulighed for tilkald fra psykoseteam.

Nævnet tiltrådte B kommunes afgørelse og har begrundet afgørelsen med, at NNs ophold i egen bolig kombineret med 12½ timers ugentlig bostøtte efter servicelovens § 85 ikke kan sidestilles med ophold i de boliger, boformer m.v. der er nævnt i Retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2, nr. 1-4. Nævnet lagde vægt på principperne i SM R-8-00 som beskriver den konkrete vurdering af, om den samlede foranstaltning i egen bolig er af en sådan karakter, at den kan sidestilles med en af de i bestemmelsen nævnte boformer.

Nævnet har henvist til den omstændighed, at NN tillige daglig har kontakt til beskæftigelsestilbud samt ugentlig kontakt til psykoseteam samt adgang til psykiatrisk hotline ikke medfører en ændret vurdering. Nævnet henviser også til Principafgørelse R-3-06.

A kommune har klaget over nævnets afgørelses afgørelse.

I klagen til Ankestyrelsen er det anført, at der er tale om en borger, hvis funktionsnedsættelse er forårsaget af psykisk sygdom, som ønsker at modtage sin støtte i egen bolig frem for i botilbud, men at der reelt er bevilget mulighed for støtte døgnet 24 timer efter udflytningen. Der henvises til at en gruppe borgere i

kortere eller længere perioden modtager ad hoc hjælp i forbindelse med krisesituationer og at timer, hvor der ydes akuthjælp ikke aflæses af den løbende bevilling.